

741

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 6 grudnia 1994 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad określania zdolności do czynnej służby wojskowej oraz właściwości i trybu postępowania w tych sprawach wojskowych komisji lekarskich podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie art. 26 ust. 4 i art. 70 ust. 1 oraz w związku z art. 29 i art. 248 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 165), art. 6 ust. 3, art. 56 pkt 2 i art. 101 ust. 3 oraz w związku z art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31 i Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 10, poz. 36), jak również w związku z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 lipca 1993 r. w sprawie zasad określania zdolności do czynnej służby wojskowej oraz właściwości i trybu postępowania w tych sprawach wojskowych komisji lekarskich podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 77, poz. 365) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przy ustalaniu kategorii zdolności do czynnej służby wojskowej oraz zasad zaliczania do tych kategorii w stosunku do żołnierzy pełniących służbę w jednostkach wojskowych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych komisje lekarskie stosują przepisy rozdziału 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 czerwca 1992 r. w sprawie zasad określania zdolności do czynnej służby wojskowej oraz właściwości i trybu postępowania wojskowych komisji lekarskich w tych sprawach (Dz. U. Nr 57, poz. 278 oraz z 1994 r. Nr 31, poz. 113).”;

2) w § 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) Rejonowa Wojskowa Komisja Lekarska Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zwana dalej „wojskową komisją lekarską”,
2) Okręgowa Wojskowa Komisja Lekarska Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zwana dalej „okręgową komisją lekarską”;

3) w § 3 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) związku obrażeń lub śmierci ze służbą wojskową osób powołanych do czynnej służby wojskowej lub z niej zwolnionych, które uległy wypadkowi w czasie bezpośredniej drogi do jednostki wojskowej lub z powrotem.”;

4) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Do zadań okręgowej komisji lekarskiej należy:
1) zatwierdzanie orzeczeń wydanych przez wojskową komisję lekarską,
2) rozpatrywanie odwołań i sprzeciwów od orzeczeń wydanych przez wojskową komisję lekarską,
3) orzekanie w sprawach, o których mowa w § 3, w razie uchylenia orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej.”;

5) w § 5 w pkt 3 wyrazy „orzeczeń lekarskich” zastępuje się wyrazami „orzeczeń komisji lekarskich”;

6) w § 6:

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) żołnierzy zawodowych i niezawodowych, którzy ulegli wypadkom pozostającym w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej lub u których choroba powstała w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej, w celu określenia trwałego uszczerbku na zdrowiu.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Żołnierza zawodowego kieruje się na jego prośbę do wojskowej komisji lekarskiej:
1) gdy stan jego zdrowia uniemożliwia mu pełnienie czynnej służby wojskowej lub służby na zajmowanym stanowisku służbowym,
2) w każdym czasie, a w szczególności w okresie poprzedzającym zwolnienie z zawodowej służby wojskowej.”;

7) w § 11:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Orzeczenie o stopniu trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej albo choroby pozostającej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej wydaje się po zakończeniu leczenia, jednak nie później niż przy zwolnieniu ze służby wojskowej; jeżeli okres leczenia trwa dłużej niż 6 miesięcy, może być wydane wstępne orzeczenie o uszczerbku na zdrowiu. Orzeczenie o stopniu trwałego uszczerbku na zdrowiu może być wydane również przed zakończeniem leczenia, jeżeli ten uszczerbek jest niewątpliwy, taki jak: brak kończyny, brak gałki ocznej, ślepotą. Wojskowa komisja lekarska orzeka o stopniu trwałego uszczerbku na zdrowiu z urzędu, jeżeli podczas badania stwierdziła chorobę powstałą w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej.”;

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Żołnierzem, o których mowa w § 6 ust. 2 pkt 1, wojskowa komisja lekarska, niezależnie od określenia kategorii zdolności do czynnej służby wojskowej, określa jednocześnie zdolność do służby w rezerwie.”;

8) w § 13:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli przy orzekaniu zdolności do czynnej służby wojskowej wojskowa komisja lekarska stwierdzi u badanego kilka schorzeń lub ułomności pozostających w związku ze służbą wojskową, z których jedno pojedynczo lub łącznie z innymi jest przyczyną niezdolności do służby, to nie-

- zdolność do służby ustala się jako pozostającą w związku ze służbą wojskową.”;
- 9) użyte w § 14 w ust. 2, w § 17, w § 23 w ust. 4 i w § 25 rozporządzenia w różnych przypadkach wyrazy „komisja odwoławcza” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „okręgowa komisja lekarska”;
- 10) w § 17:
- a) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. W razie niezatwierdzenia orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, okręgowa komisja lekarska uchyla je oraz:
- 1) zarządza ponowne badanie i wydanie nowego orzeczenia przez wojskową komisję lekarską,
- 2) przeprowadza ponowne badanie i wydaje nowe orzeczenie.
4. Orzeczenie zatwierdzone jest ostatecznie. W wypadku wydania orzeczenia w trybie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, zainteresowanej osobie przysługuje odwołanie do okręgowej komisji lekarskiej.”;
- 11) w § 20:
- a) w ust. 1 wyrazy „ust. 3 i 4” zastępuje się wyrazami „ust. 3”;
- b) skreśla się ust. 4;
- 12) w § 21 w ust. 1:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) żołnierzom zawodowym — jednorazowo na okres 1—2 miesięcy, łącznie nie więcej niż 6 miesięcy, po uprzednim wykorzystaniu 6 miesięcy zwolnień od wykonywania obowiązków służbowych,”;
- b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) żołnierzom pełniącym nadterminową zasadniczą służbę wojskową — jednorazowo na okres do 30 dni — łącznie w czasie tej służby do 3 miesięcy.”;
- 13) § 28 otrzymuje brzmienie:
- „§ 28. 1. Okręgowa komisja lekarska, która wydała orzeczenie w trybie przepisów § 25 ust. 3 lub § 27, zawiadamia właściwą wojskową komisję lekarską na piśmie o utrzymaniu w mocy orzeczenia lub jego uchyleniu oraz o trybie wydania nowego orzeczenia; do komisji przesyła się również nowe orzeczenie oraz dokumentację orzeczniczo-lekarską.
2. O rozpatrzeniu odwołania (sprzeciwu) okręgowa komisja lekarska powiadamia osobę zainteresowaną.
3. Wojskowa komisja lekarska, która wydała orzeczenie w trybie określonym w ust. 1, przesyła kopię orzeczenia do dowódcy macierzystej jednostki wojskowej (szefa wojskowego biura emerytalnego) kierującego żołnierza do wojskowej komisji lekarskiej.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Milczanowski*

742

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 grudnia 1994 r.

w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i uprawnionych członków ich rodzin.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się w postępowaniu o ustalenie prawa do świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego i przy wypłacie świadczeń, przewidzianych w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214), zwanej dalej „ustawą”, przysługujących funkcjonariuszom Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej i Państwowej Straży Pożarnej oraz uprawnionym członkom ich rodzin.

§ 2. Organem właściwym do ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wydawania decyzji oraz wypłaty świa-

dczeń jest Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zwany dalej „organem emerytalnym”.

§ 3. Komórka organizacyjna właściwa w sprawach osobowych funkcjonariuszy ubiegających się o świadczenia emerytalno-rentowe, zwana dalej „komórką kadrową”, jest obowiązana do współpracy z organem emerytalnym w zakresie udzielania niezbędnych danych przy ustalaniu prawa do świadczeń oraz ich wysokości.

Rozdział 2

Wszczęcie postępowania

§ 4. 1. Organ emerytalny wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego, po uzyskaniu informacji z komórki kadrowej o:

- 1) zwolnieniu ze służby funkcjonariusza, który posiada uprawnienia do policyjnej emerytury okresy służby określone w art. 12 i 13 ustawy, ze wskazaniem podstawy zwolnienia,